

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Certamen S. Onesimi, Discipuli S. Pauli Apostoli, primi post S. Timotheu,
Ephesiorum Episcopi, ex eo quod est per Metaphrasten. Martyrium fortitè
consummauit anno Redemp. human. 110. Anaclet. 8. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

750 M A R T . S S . F A V S T I N I E T I O V I T A I
multis cum opprobrijs trahi iussit. Caloceru-
rò * Fabricio cuiida apud Alpes Cotias tracta,
postquam multa ibidem pro Christi nomine pe-
pessus esset, ad extremum Mediolanum reduci
præclaram martyrij coronam accepit.

Porrò Faustinus & Iouita Romam perduci
cum ab Hadriano: ad immolandum dij compel-
lerentur, ipsique maiori constantia resisteret &
populum cum verbo fidei, tūm exemplo virtutis
ab impia idolorum superstitione ad Christum
attraherent, Hadrianus, nē grauiora impici
suæ damna ab illis pateretur, eos Aureliano Co-
miti extremo afficiendos supplicio tradidit. Qui
cūm eos ad Brixianam ciuitatem reduxisti: &
multis nequicquā verbis, de immolandis do-
rum sacrificijs compellasset, iussit eos extra ciu-
tatis portam in via Cremonensi capitalem subire
sententiam. Quam positis in terram genibus, heri
cum gratiarum actione à lictoribus excepterunt,
quintodecimo Kalend. Martiarum.

C E R T A M E N . S . O N E S I M I , D I S C I -
puli S. Pauli Apostoli, primi post S. Timothaeum, E-
pheſiorum Episcopi, ex eo quod est per Metaphra-
sten. Martyrium fortiter consummatum an-
no Redemp. human. 110. Anaclet.
8. Traian. Imp. II.

16. Februar.

CVM ROMÆ SATANAS suam in Christi seruos
maximè exercebat rabiem, Onesimus, pa-
li Apostolorum principis discipulus egre-
gius, fuit à Praefecto urbis Tertullo ad Traiani
Imperatoris tribunal furibundè protractus. His
est Onesimus ille qui Apostolicis decoratur testi-
monijs. Hic est, qui sua integritate vita, & morum
probitate, diuino illi Paulo persuasit, ut literis
pro

* hunc vo-
eat Ado Sa-
pritium.
Calocerus
Mediolani
martyrium
subit.

Faustinus &
Iouita de-
collantur.

Vide Cxf.
Baron. An-
nal. Tom. 2.

pro eo apud Philemonem dominum suum intercederet. Hic est qui seruulis necessitatis vincula, praelatis actionibus dissoluit, & integrum libertatem eximia sanctitate adeptus est. Hic est qui egregio pietatis studio Christi Apostolis in carcere & vinculis constitutis fidelissime ministrauit. Hic qui tam præclarum ab Apostolo testimoniū consecutus est, ut eum intima dilectione, & filium & fratrem appellauerit. Sic enim ad Philemonem scribens, inquit: Rogo te pro filio meo, quem ego genui in vinculis meis, Onesimum aliquando tibi inutilem, nunc autem tibi & mihi utiliem, quem misi. Tu autem eum, hoc est, mea viscera accipe; quem ego volebam apud me retinere, ut pro te mihi seruiret in vinculis Euangelij.

Atque hæc quidem, quæ per tot laudes procedunt, planè ad bonorum omnium thesaurum appetendum sufficerent, quem Vas illud electio-
nis & fratrem, & filium suum appellat: filiū qui
deinceps propter amoris magnitudinem, quo erga eū
misericordie flagraba: fratrem autem, quod vinculo-
rum omnium & tristitia se socium individuum
praberet. Atque hunc quidem, qui & corpus affi-
duo iejunio, & animam precibus ac vigilijs con-
tra diaboli tyrannidem præclarè munierat: Ter-
tullus ad tribunal adductum, quisnam, & cuius
conditionis esset, interrogauit; Cui Onesimus li-
berè ac constanter respödit: Christianus ego sum;
festo, & illi
olim quidem famulus hominis: nunc vero gratius præclarè re-
ponderet.
Domini & Seruatoris nostri Iesu Christi seruus.
Et quanam occasione, inquit Praefectus, & quo
precio in nouum hoc dominium translatus es?
Cui Onesimus: Occasione, inquit, certè non a
lia, quam veritatis: & odio cultus simulacrorum.
Pre-

Onesimus
Pauli filius
& frater.

Onesimus
sistitur pre-
fecto, & illi
olim quidem famulus hominis: nunc vero gratius præclarè re-
ponderet.

Precium verò quo redemptus sum, est preciosissimus Domini nostri Iesu Christi sanguis, quod morte ad veram & sempiternam vitam traximus. Cui Praefectus: Vellem, inquit, ut tu rationibus a scripturis nobis probabili aliquo argumento hac de re differeres. Tum Onesimus luctuosa sanè oratione præclarè de Christiana pietate multa differuit & multiplicem impietatem, qua simulacrorum cultores nefariè pollutos esse dicebat, egregiè confutauit. Ac postremò, Praefectum enixè rogauit, arque obtestatus est, nè certissimo æterna perditionis suæ periculo oblatam veritatis lucem à se repelleret.

**Onesimus
in carcere
coniicitur.**

Praefectus placidè quidem Onesimi oratione ad aures admisit, sed nihilominus virum sanctum ijs qui illi adhaerabant, in carcere tenebrosum coniecit; ubi postquam totos decem & octo dies in summis afflictionibus perdurasse: fuit ab ipso Tertullo sub specioso quadam ficta clementia prætextu, è ciuitate expulsius, nè confluentem vndeque populum ad simile certamen cum Imperatoris dedecore iniuncta virtute subundum, excitaret, confirmaretque. At Onesimus è carcere eiectus, cum Apitione, strenuo in veri Dei cultu commilitone, Puteolos abiit, ibidemque Christianorum numerum, diuini verbi prædicatione mirum in modum auxit multiplicavitque, prorsus ut Tertullus eo pietatis studio tam acrem furorem prouocatus fuerit, ut missis furoris sui satellitibus, ad atrocissima supplicia atq; cædem pertraxerit.

**Onesimus
multos con-
uerit ad
Christum.**

Fuerunt tunc sancti à satellitibus hunc ferè in modum comprehensi & Praefecto furorem accedem spiranti oblati, Manus lignis quibusdam crudelissimè affixerunt, latera vero ad dorsi affide-

torque
bunz
mus à
celus
gis ign
mus ic
summ
veber
ri alii
poris
morib
alimp
lend.
ltere c
mo cu
cam ar
locun
nemp
fut ch
spirit
M A R
nu &
ce
F
dita,
tione
wener
que p
neim
lectio
tor.

torquebant, donec in conspectum iudicis ad tribunal venirent. Quòd mox ut ventum fuit, Onesimus à quatuor viris extensus, virgis immuniter celus est, ut non modo supplicio sed multò magis ignominia afficeretur. Sed cùm vir sanctissimus in tormentis exultaret, & ignominiam illam summum decus ac gloriam reputaret, Præfectus verberibus tanta crudelitate multiplicatus, quoad Onesimus disruptis omnibus corporis venis, lupinus volueretur, atque tibijs & fermentibus fractis, solutoq; mortalitatis ergastulo, alimmortalem coronam latus euolaret. 15. Kalend. Martias. Sacræ illius reliquæ, fuerunt à muliere quadam Imperatorio sanguine clara, summo cum honore ac reuerentia exceptæ, & in thecam argenteam reconditæ. Indè autem postea, ad locum, ubi fuerat Episcopus ordinatus, (Ephesum tempè) translatæ. Ad gloriam Domini nostri Ie-
su Christi, cui potentia & honor cum Patre & Spiritu sancto in secula seculorum. Amen.

Cedidit
virgis atro-
cissimè.

Moritur, in
tormentis.

Corpus eius
in theca ar-
gentea repro-
nitur, sed
postea trāsc-
fertur.

MARTTRIVM S. IVLIANAE VIRGI-
ni & martyris, ex eo quod Simeon Metaphrastes
conscriptit. Passa est anno à Christo nato
290. Sub Imperatore Maxi-
miano.

Vide
Cæl. Baron.
not in mar-

tyr. Rom.

Fuit in ciuitate Nicomedia, virgo quædam 16. Februarii. Iuliana nomine, incredibili sanè pulchritudine, & tam præclaris animi dotibus prædicta, ut ex assidua rerum conditarum contemplatione, in viuis & omnipotentis Dei cognitionem venerit; repudiatoq; idolorum cultu (cui uterque parentes nefariè admodum deditus erat) omnem vitam suam orationi & sacrarum literarum lectioni traderet. Erat autem eodem tempore vir qui-

Iulianæ vir-
ginis præcie
rz dotes.